

छमः,	छमः,	चिच्छमिषः,	चञ्छमः ;
छमितुम्,	छमयितुम्,	चिच्छमिषितुम्,	चञ्छमितुम् ;
^१ छान्तिः,	छमना,	चिच्छमिषा,	चञ्छमा ;
छमनम्,	छमनम्,	चिच्छमिषणम्,	चञ्छमनम् ;
^२ छमिन्त्वा-छान्त्वा,	छमयिन्त्वा,	चिच्छमिषित्वा,	चञ्छमिन्त्वा ;
प्रच्छम्य,	^३ प्रच्छमय्य,	प्रचिच्छमिष्य,	प्रचञ्छम्य ;
छमम् २,	} छमम् २, छामम् २, } छमयिन्त्वा २,	} चिच्छमिषम् २, } चिच्छमिषित्वा २, }	} चञ्छमम् २ ; } चञ्छमिन्त्वा २. }
छमिन्त्वा २, छान्त्वा २,			

(565) “ छर्द वमने ” (X-चुरादिः-1589. अक. सेट्. उभ.)

छर्दकः-र्दिका, चिच्छर्दयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
चौरादिककर्णयतिवत् (170) ज्ञेयानि । ^५प्रच्छर्दिका । ^Aप्रच्छर्दितः ।

(566) “ छष हिंसायाम् ” (I-श्वादिः-890. सक. सेट्. उभ.)

छाषकः-षिका, छाषकः-षिका, चिच्छषिषकः-षिका, चाच्छषकः-षिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकभक्षणार्थकचषतिवत् (514) ज्ञेयानि ।
^Bछषितः ।

1. ‘ तितुत्र— ’ (7-2-9) इतीणिषेधः । दीर्घे, अनुस्वारे, परसवर्णे च रूपम् ।
 2. ‘ उदितो वा ’ (7-2-56) इति क्त्वायामिडिकल्पः । तेन रूपद्वयम् ।
 3. ‘ ल्यपि लघुपूर्वात् ’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।
 4. ‘ चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम् ’ (6-4-93) इति णमुल्परे णौ दीर्घविकल्पः ।
 5. ‘ रोगाख्यायां ण्वुल् बहुलम् ’ (3-3-108) इति स्त्रियां भावादौ ण्वुल् । ‘ प्रत्यय-
स्थात् कात् पूर्वस्यात् इदाप्यसुपः ’ (7-3-44) इति इत्वम् । प्रच्छर्दिका =
वमथुः । ‘ प्रच्छर्दिका वमिश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः । ’ इत्यमरः ।
- A. ‘ बर्हादिमण्डितमुभण्डितविप्रहोऽसौ
प्रच्छर्दितः किल बकेन च पुस्तितार्तिः । ’ धा. का. 3-20.
- B. ‘ लाषेण चाषांश्छषिताञ्छषित्वा प्रभलक्ष्य भक्षन्ति यदम्बु नीचाः । ’

धा. का. 2-28.